

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1134/2023
01.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић, Александра Степановића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радета Бабовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 656/20 од 03.05.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 136/23 од 05.07.2023. године, у седници већа одржаној дана 01.11.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радета Бабовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву К 656/20 од 03.05.2023. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 136/23 од 05.07.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву К 656/20 од 03.05.2023. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца која казна се неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Оштећени је упућен на парницу ради остваривања имовинскоправног захтева, а окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 136/23 од 05.07.2023. године одбијене су као неосноване жалбе окривљеног и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Панчеву К 656/20 од 03.05.2023. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Раде Бабовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев,

укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе..

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а из образложења захтева произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, на коју повреду указује наводима да је наступила застарелост кривичног гоњења у овој кривично правној ствари.

Изнети наводи захтева браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани.

Из списка предмета произилази да је окривљени пресудом Основног суда у Панчеву К 656/20 од 03.05.2023. године оглашен кривим због извршења кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ, за које кривично дело је прописана новчана казна или затвор до једне године, а које је према чињеничном опису у изреци пресуде, извршено дана 14.07.2019. године.

Одредбом члана 103. тачка 7) ЗКП одређено је да се кривично гоњење не може предузети кад протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна.

Одредбом члана 104. став 1. КЗ прописано је да застарелост кривичног гоњења почиње да тече од дана када је кривично дело извршено, док је у ставу 6. истог члана, прописано да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Прописана казна за кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ је новчана казна или затвор до једне године, па је, у смислу одредбе члана 103. тачка 7) ЗКП и члана 104. став 6. ЗКП, апсолутна застарелост кривичног гоњења за наведено кривично дело наступила дана 14.07.2023. године. Побијане пресуде и првостепена од 03.05.2023. године и другостепена од 05.07.2023. године су донете пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења, па је Врховни суд наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оценио као неосноване.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости суштински оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама и оцену доказа од стране суда наводима да је пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, да није изведен ни један доказ који би на недвосмислен начин, изван сваке сумње указао да је окривљени својим радња извршио кривично дело угрожавања сигурности из члана 138. став 1. КЗ или било које друго кривично дело, као и да је исказ оштећеног и његове супруге усмерен на стварање мишљења да је окривљени предузео противправне мере и да је извршио дело које му је стављено на терет, те да постоји сумња у веродостојност исказа оштећеног, као и да не постоје

докази који би утврдили постојање кривичне одговорности окривљеног за извршење кривичног дела које му је стављено на терет.

Поред наведеног бранилац окривљеног наводи и да нису образложени разлози зашто као доказ није прегледана фотодокументација са лица места, зашто нису саслушани полицијски службеници, затим истиче да другостепено веће није позвало браниоца на седницу већа, иако је то бранилац изричито тражио, на који начин се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) у вези члана 447. ЗКП.

Како, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) у вези члана 447. ЗКП, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то је у овом делу захтев браниоца окривљеног АА оцењен као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Радета Бабовића, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић